

ski sejem in hvalijo ga, da je bil srečen za kupce pa tudi za kmete, kajti lepa živina prodala se je lahko in še v dobro ceno, najbolj pa konji. — Vodovod v Ljubljani računani se na 182.000 gld., vse eno pa si ga napravi mesto, ker ji pomanjkuje pitne vode. — Po Primorji še vedno ni konca očitnim plesom, t. j. takim, ki se vrše po krčmah. C. kr. gosposka jih sicer odpravlja, toda po nekaterih vaséh daje jim še župan potuho. Ali ni kazni za-nj? — V Trstu je imelo ultra-laško šolsko društvo, „pro patria“, to, kar je pri nas „šilverein“, občni zbor; pri njem je bilo vse, kakor da je Trst — v Italiji. Čudno, da še c. kr. namestnik, Depretis, ostane na svojem mestu — mož, ki pri vsem tem „ne sliši nič, ne vidi nič“. — Grof Drašković, doslej vodja pravne stranke v hrv. saboru ali dež. zboru, se je odpovedal tej časti. — V saboru razpravlja se postava o „hišnih zadrugah“; pravi se, da so take zadruge za hrv. ljudstvo dobre, nam pa niso prav po godi. — Ogerski minister za drž. finance ni nihče drug, kakor Tisza. Mož si prizadeva spraviti denarja v drž. kase, toda nič mu ne hodi po volji. Pri Ogrih so še huje zavozili, kakor pri nas in delali so dolgove, kakor bi jih mislili plačati še le na god sv. Nikolja. — V ogerskem drž. zboru tirja nekaj poslancev, naj se dovoli vojaškim enoletnikom delati izkušnjo v blagi madjarščini. Pravi se, da je vojni minister, se vé, da ogerski, tudi za to. Mogoče je, toda verjetno je le za to, kar velja za Madjare.

Vnanje države. Sv. Oče v Rimu imenujejo v meseci decembru nekaj novih kardinalov, med njimi bode bojda Solnograški nadškof, dr. Eder in pa nemški dr. Kopp. — Italijanski senat je vsprejel novo kazensko postavo. Olajšave v njej niso vredne, da jih vzame človek v misel. — Najvišje vojaško povelništvo v Rimu je stopilo v zvezo z nemškim poveljništvom v Berolinu. To se nam ne zdi, da diši po dolgem miru. — Španjska vlada zatrjuje, da bode vesela, če si sežete kedaj Francija in Nemčija v roke. Da bi to bilo le mogoče! — Vsa je podoba, da se bliža francoska republika koncu. Ena stranka je čez drugo in ne manjka veliko, da si bodo v laséh. Brez Boga pač ni sreče. — V anglejskem drž. zboru je naznanil drž. podtajnik, Gorst, da so minoli četrtek vjeli vodji ustajnikov, Dinizuluja v Natalu in Čingona v deželi Zulu zamorcev. — V Monakovem je umrl Maksimilijan vojvoda Bavarski, oče naše svitle cesarice. Pri pogrebu sta bila svitli cesar in cesarjevič Rudolf. — Pri Nemcih gre glas, da prideta avstrijski cesar in ruski car ob istem času v Berolin — k nemškemu cesarju Viljemu II. Ne zna se, kedaj se ta shod izvrši. — Rusija je dobila veliko posojilo, največ iz Pariza, pa tudi iz Berolina; Nemcem to ni po volji. — Iz Bolgarije se je raznesel glas, da je nastala

v Sofiji ustaja zoper kneza. Na tem pa ni resnica drugo, kakor da so se vnele saje v dimniku v knezovem poslopju in pridrlo je vsled tega več ljudi pred poslopje — past zijala. — Po Srbiji se vrše volitve za skupščino. Toži pa se veliko, da že prve volitve niso posebno proste. To je že stara pesem: poje se tudi v drugih državah. — Kraljica Natalija biva sedaj v Rumeniji in nikakor ni volje kar na lepem dati slovo časti kraljice. Nič se ne čuti, da jo podpira v tem katera država. — Turčija vidi, da nima prijatelja drugje, kakor s svojim orožji in zato se tudi njej ne smili denarja, ki ga požre vedno pripravlanje — za mir. Čudno je samo to, odkod da ga še dobiva. — V Aziji prodira Rusija zmeraj dalje in javlja se, da je neka tajna pogodba med Rusijo in Korejo že gotova. Vsled nje stopi Koreja pod rusko varstvo, to pa se pravi, da je pod rusko oblastjo. — Nov predsednik severoameriške republike „zedinjenih držav“ je za prihodnja štiri leta Benj. Harrison ali ne vemo, če je preveč vesel te časti, kajti v drž. zboru je večina poslancev zoper njega in le-teh mu bode težko spraviti pod svoj klobuk.

Za poduk in kratek čas.

Nekaj iz potovanja.

Spisal Janko T.
(Dalje.)

Moj namen ni, kakor sem že omenil, popisati Ljubljano, ne, a nek drug kraj hočem č. bralcem pokazati, katerega je božja roka res krasno stvarila, na katerega so lahko Slovenci ponosni, to je Bled na Gorenjskem.

„Otok Bleški — kinč nebeški

Kranjske zemlje ti“,

poje pesnik, — a ne samo pesnik, dan danes popevajo to mično pesmico že v vseh slovenskih dolinah in po planinah. Deklica, ki še ne zna, kje neki mora ta Bled biti, že zna peti krasno pesmico.

Bled je mičen kraj na Kranjskem in sicer na Gorenjskem. Iz Ljubljane drži železna cesta tje gor na Koroško, to je tako zvana Rudolfova železnica. V dveh urah pripelješ se tje do postaje Lesce-Bled, tako namreč čitaš na postajini hiši, ker so tudi slov. napisi. Med potjo vidiš na levi roki krasen grad Medvodje, lastnino ljubljanskega knezoškofa. Na desni strani si lahko pogledaš mesto Kranj, nekdanje glavno mesto Kranjske. Mesto je precej lepo, posebno ima lepo glavno cerkev. Do sedaj je imelo mesto Kranj nižjo gimnazijo, a vlada je letos to naredbo mestu vzela, seveda v veliko škodo mestu, a še boljše gorenjskim ukaželjnim mladeničem, ki morajo sedaj iti v Ljubljano, in kaj se pravi v velikem mestu za študentom plačevati, znajo stariši, ki imajo dijake. Menda

bi vlada pustila mestu gimnazijo, ko bi bila čisto nemška, kajti spodaj v Kočevji ni toliko dijakov, a ker je gimnazija nemška, pustila jo je vlada. V Kranji pa so se večinoma skorej vsi predmeti slovensko podučevali. Iz tega pa lahko razvidiš, čitatelj, da ni vse zlato, kar se sveti, in če nam že vlada, ki se zove vsem narodom pravična, nič ne da, in tako z nami ravna, kaj še le hoče storiti ona liberalna stranka, ki nam vsak čas svoj „Schulverein“ ponuja.

Do postaje Lesce-Bled torej nas vlak zapelje, a dalje moramo peš, ali pa voz najeti. Moj tovariš in jaz sva se peljala, kake pol ure menda. Takoj od Lesce že se vidi grad nad Bleškimi otokom a za gradom mogočni velikan Triglav. Mnogokrat sem poprej peval: „Po jezeru bliz Triglava, čolnič plava sem ter tje“ in danes imel sem videti to lepo jezero, in po njem se voziti.

Kmalu sva bila s tovarišem pri obali majhnega a lepega jezera. Takoj si najmeva čoln in hajdi na otočec k Marijini cerkvi. Dasi je huda burja se pripravljala, plaval je urno čolnič po šepetajočih valovih do otoka. Čez 99 kamenitih stopnic prispela sva na otokovo višino in — beživa v cerkev, kajti grozna ploha je nastala in dež je jel curkoma liti, zmes pa divje gromenje, da se je hruš groma v gorovji okoli otoka votlo glasil in brenčeče odmeval. Da bi kje drugod bil, bal bi se, a v Marijini hiši — čemu se bati! Med tem je zgomelo, da se je cerkev stresla in blisk vdaril je v zvonik — a takoj potem začel je mežnar hudo uro zvoniti. Da si je bilo grozno poslušati gromenje in je vsak trenotek svetel blisk razsvetlil cerkev, vendar milo je popeval zmes zvon, kot bi hotel reči „pri Mariji je varnost“.

Cerkev je jako lepa, ima pet altarjev večinoma iz marmorja, a enega iz mavca (gips). Tudi druga oprava je jako lepa, kajti prejšnja leta bila je ta cerkev slavna Marijina božja pot, a dan danes so jo opustili. Francozi so začetkom tega stoletja hoteli cerkev ropati, a junaške žene Bleške niso pustile in so se zoperstavile. Zvonik stoji posebej in je prav lep, spodaj nekoliko širokejši nego pri zvonih; zvonovi so mično vbrani in glasno doneče pevajo tje čez jezero. Otok ni velik, razun cerkve stojé na njem še tri hiše in majhna kapelica.

(Dalje prih.)

Smešnica 47. „Zakaj“, vpraša zdravnik kmeta, „zakaj čete, da vam zapišem, naj se pokoplje vaša žena že dnes popoldne?“ „Hm“, odmajе kmet, „če še čakamo na jutro, pa je lahko, da še kje postane živa!“

Razne stvari.

(V proslavo 40letnice) svitlega cesarja nakupi občina v Žičah hišo in nekaj zem-

lje ter jo priredi za ubožnico iste župnije. Tudi cerkev ima dobiti lepšo znotranjo opravo.

(Sv. misijon.) V Žičah se prične v nedeljo, dne 2. decembra sv. misijon; vodijo ga čč. oo. lazaristi iz Celja.

(Prošnja.) Cecilj. društvo prosi svoje ude, naj bi blagovolili letnino odrajtati; tako bode mogoče, nekaterim Lavantincem v Ljubljanski orgljarski šoli pomagati z denarjem, da ne obnemorejo.

(Čitalnica v Mariboru) ima v nedeljo, dne 2. dec. t. l. točno ob 8. uri zvečer v čitalničnih prostorih občni zbor. Na dnevnem redu je: 1. poročilo predsednikovo o delovanju društva v preteklem društvenem letu; 2. poročilo pregledovalcev računa lanskega leta; 3. poročilo blagajnikovo o stanji društvenega premoženja, 4. volitev računskih pregledovalcev za prihodnje leto; 5. volitev predsednika in odbora; 6. razni predlogi. P. n. gg. udje se uljudno vabijo, da pridejo k zboru v obilnem številu ter se opomni, da se bode, ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, sklical za tjeđen pozneje, v nedeljo, dne 9. dec. t. l. drugi občni zbor, pri katerem bode po čitalničnih pravilih vsako število udov sklepati smelo.

(Zahvala.) Vsem p. n. blagim Martinovim častilcem in čestilkam, ki so v nedeljo, dne 11. nov. t. l. v „Narodnem domu“ lepo svoto 15 fl. 48 kr. darovali v namen, da se ubogim učenkam ljudske šole v okolici Ptujski nakupi potrebno gradivo za ženska rokodela, posebno pa g. E. Plaminšek, ki je šaljivo tombolo priredil in se za dobavo dobitkov največ trudil, tako tudi gospodičinama, ki ste tablice razprodajali, izrekam v imenu obdarovanih deklic najiskrenejšo domoljubno zahvalo in stoterni „Bog plati!“ Ivan Kaukler, učitelj.

(Okrajni zastop.) Upravno sodišče na Dunaji je izbrisalo hišne posestnike v Celji iz vrste volilcev v okr. zastop. Vsled tega dose-danji zastop ni izvoljen v redu in se razpusti, dokler se ne izvoli na novo.

(Prošnje za slov. šolo), oziroma zoper ponemčevanje slov. šol, so brez kolekov, ako jih vložijo občine. V nekaterih krajih pa je davkarija n. pr. v Kozjem, v Slov. Bistrici predpisala koleke in še kazen. To je nepostavno. Zoper taka plačilna povelja je treba napraviti rekurz v 30 dneh, da se predpisani znesek odpiše.

(Čudna želja.) Naša „Marb. Ztg.“ piše, da pri mestnih volitvah ne gre za drugo, kakor da je mestni zastopnik Nemeč „od pet do glave“. Po tem takem treba se mu bo sleči, predno mu more človek dati svoj glas pri volitvi.

(Mestne volitve.) V Mariboru vrše se ravno v teh dneh volitve v mestni zastop. Kakor kaže volitev v 3. redu volilcev, ne vdeležuje se veliko volilcev. Izmed več, kakor 600